

PROTOKÓŁ

Artykuł 2

w sprawie uchylenia Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o ochronie roślin uprawnych przed szkodnikami i chorobami z dnia 22 stycznia 1949 roku.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o ochronie roślin uprawnych przed szkodnikami i chorobami, podpisana w Pradze, dnia 22 stycznia 1949 roku traci moc.

Protokół niniejszy podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron. Protokół wejdzie w życie w dniu wymiany not stwierdzających to przyjęcie, która nastąpi w Warszawie.

Protokół niniejszy sporządzono w Pradze dnia 3 grudnia 1970 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwie teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu Polskiej
Rzeczypospolitej Ludowej

Z upoważnienia
Rządu Czechosłowackiej
Republiki Socjalistycznej

A. Kacała

E. Cakajda

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 10 maja 1971 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz

226

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 lipca 1972 r.

dotyczące wejścia w życie Protokołu w sprawie uchylenia Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o ochronie roślin uprawnych przed szkodnikami i chorobami z dnia 22 stycznia 1949 r., sporządzonego w Pradze dnia 3 grudnia 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 2 Protokołu w sprawie uchylenia Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o ochronie roślin uprawnych przed szkodnikami i chorobami z dnia

22 stycznia 1949 r. (Dz. U. z 1950 r. Nr 15, poz. 135), sporządzonego w Pradze dnia 3 grudnia 1970 r., wszedł on w życie dnia 16 czerwca 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

227

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 sierpnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich (Dz. U. z 1966 r. Nr 35, poz. 212 i Nr 46, poz. 284 oraz z 1972 r. Nr 8, poz. 47) dodaje się § 8a w brzmieniu:

„§ 8a. 1. Pracownikom przysługuje dodatek za wysługę lat z tytułu nieprzerwanej pracy w urzędach morskich w wysokości:

- 1) 5% uposażenia zasadniczego po upływie 5 lat pracy,
 - 2) 10% uposażenia zasadniczego po upływie 10 lat pracy,
 - 3) 15% uposażenia zasadniczego po upływie 15 lat pracy.
2. Dodatek za wysługę lat wypłaca się dwa razy w roku z dołu, w miesiącach styczniu i lipcu za okresy półroczne.
 3. Za podstawę obliczania dodatku przyjmuje się uposażenie zasadnicze wypłacone pracownikowi w

- okresie obrachunkowym (półrocznym), z wyjątkiem wypadku, o którym mowa w ust. 4.
4. Jeżeli w okresie obrachunkowym (półrocznym) stosunek pracy uległ rozwiązaniu na wniosek pracownika lub z jego winy, traci on prawo do dodatku.
 5. Dodatek za wysługę lat jest wolny od podatku od wynagrodzeń.
 6. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z Zarządem

Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców określi szczegółowe zasady zaliczania okresów zatrudnienia do ciągłości pracy, wymaganej dla przyznania dodatku za wysługę lat."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 lipca 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wypłaty odszkodowań dla członków rodzin funkcjonariuszów Służby Więziennej.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 1960 r. w sprawie zasad i trybu wypłaty odszkodowań dla członków rodzin funkcjonariuszów Służby

Więziennej (Dz. U. Nr 47, poz. 286) w § 2 wyrazy „Departament Budżetowo-Gospodarczy” zastępuje się wyrazami „Centralny Zarząd Zakładów Karnych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 29 lipca 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego i trybu wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz ich rodzinom.

Na podstawie art. 35 i 66 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436), art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 1 października 1960 r. w sprawie postępowania przy ustalaniu prawa

do zaopatrzenia emerytalnego i trybu wypłaty zaopatrzenia funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz ich rodzinom (Dz. U. Nr 47, poz. 285) w § 1 ust. 3 i § 2 ust. 1 wyrazy „Departament Budżetowo-Gospodarczy” zastępuje się wyrazami „Centralny Zarząd Zakładów Karnych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 sierpnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku wyrównawczego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 92 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 12 ust. 3 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 maja 1971 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 14, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 po wyrazach „w § 2” dodaje się wyrazy „i 3”;

2) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoby osiągające przychody z nie wynikającej z umowy o pracę działalności lub twórczości naukowej, oświatowej, literackiej, publicystycznej albo artystycznej mogą gromadzić te przychody na rachunku bieżącym w I Oddziale Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie, a jeżeli przychody te są osiągane w walucie obcej — również na specjalnym rachunku dewizowym